

**Besmette
Stad**

Leesvoorbeeld

Samengesteld door Matthijs de Ridder & Willem Bongers-Dek

Besmette Stad

Vijfenzestig kunstenaars
antwoorden op *Bezette
stad* van Paul van Ostaijen

P E L C K M A N S

© 2021, Matthijs de Ridder, Willem Bongers-Dek en Pelckmans Uitgevers nv
pelckmans.be
Brasschaatsteenweg 308, 2920 Kalmthout, België

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, op welke wijze ook, zonder de uitdrukkelijke voorafgaande en schriftelijke toestemming van de uitgever, behalve in geval van wettelijke uitzondering. Informatie over kopieerrechten en de wetgeving met betrekking tot de reproductie vindt u op www.reprobel.be.

All rights reserved. No part of this book may be reproduced, stored or made public by any means whatsoever, whether electronic or mechanical, without prior permission in writing from the publisher.

Bij de samenstelling van *Besmette Stad* hebben wij teksten en illustraties ontleend waarvan wij de bron niet hebben kunnen achterhalen. Mogelijke rechthebbenden kunnen zich tot de uitgever wenden.

Omslagontwerp: Studio Pelckmans Uitgevers
Omslagillustratie: Dieter De Schutter
Opmaak: www.intertext.be
Opmaak 'Bezette Stad': © Boom uitgevers Amsterdam

D/2021/13631/3
ISBN 978 94 6310 591 0
NUR 309

www.besmettestad.eu
www.bezetestad.com
www.vanostaijenleeft.be

pelckmans.be

 facebook.com/pelckmans.be

 twitter.com/Pelckmans_be

 instagram.com/pelckmans.be

Opdracht aan Ward Zwart (1985-2020)

Inhoud

- 8 Inleiding
- 15 Ilja Leonard Pfeijffer **Bezette Stad**
- 21 Sanneke van Hassel en Annelies Verbeke **Opdracht aan Mevrouw Weetikveel**
- 35 Jeroen Olyslaegers **Woe-Han**
- 49 Lucky Fonz III **Besmette stad/Bedreigde stad**
- 55 Kati Heck **„Baff I“ en „Baff II“**
- 58 Betül Sefika en Maarten van der Graaff **Essentiële verplaatsing**
- 65 Lieke Marsman **Verlate kamervragen**
- 69 Anke Verschueren **C'est la pluie**
- 73 Tsead Bruinja **. deze vakantie er zelf eentje in elkaar knutselen**
- 76 Maxime Garcia Diaz **Slipstream**
- 79 Gaea Schoeters **Holle Haven**
- 91 Frank Keizer **de stilte mag je niet argeloos maken**
- 93 Freek Vielen **Ineos Will Fall**
- 95 Simon(e) van Saarloos en Wide Vercoocke **Hoe bereid bent u om niet te kennen?**
- 103 Héléne Gelèns en Koen Broucke **Koortsdroom 30°36'59.7"NB 114°15'43.9"OL**
- 107 Lisa Weeda **1914, 16**
- 113 Gustaaf Peek **„Grauman's Chinese Theatre“**
- 115 Pjeroo Roobjee **Galoppade**
- 117 Peter Holvoet-Hanssen i.s.m. Noëlla Elpers **Nomenclatuur van vergeten dingen**
- 121 Aya Sabi **Morgen gaan we in lockdown**
- 123 Benno Barnard **Burgerlik gedicht**
- 127 Willie Darktrousers en Younes van den Broeck **Spookstad**

- 131 Ward Zwart **Onrust**
- 135 Iduna Paalman **Projectieve meetkunde**
- 137 Nele Eeckhout en Pete Wu **Rauwstad**
- 141 Shamisa Debroey **Ragtime Nightmare**
- 144 Lisette Ma Neza en Maja-Ajmia Yde Zellama **Banale dans**
- 147 Ellen Deckwitz **Gloei**
- 149 Erik Spinoy **Koerier van de waarheid**
- 151 Spinvis en Saartje Van Camp **Goed nieuws**
- 155 Bauke van der Laan en Eleni Debo **De onzichtbare vijand**
- 159 Mandula van den Berg **Plons**
- 163 Sassafras De Bruyn **O, o!**
- 165 Hester van Gent **De miniatuur**
- 171 Danny Ronaldo **Resonantie**
- 173 Babs Gons **Nietsomhanden**
- 177 Maud Vanhauwaert **Nietsomhanden**
- 181 Elsbet De Pauw en Max Urai **wat geen ruimte inneemt**
- 185 Jaouad Alloul **Eind van ons Latijn**
- 189 Rashif El Kaoui **Ad Astarte**
- 192 Kaya Erdinç **Geborgenheid**
- 194 Nikki Dekker **Pogingen om iets te voelen**
- 199 Asha Karami **Drop-D**
- 203 Michaël Brijs **Mobile**
- 207 Edna Azulay en Lila Persephone Payens **dikke plakken leegheid**
- 213 Marlene van Niekerk en Alfred Schaffer **'Clowns to the left of me / jokers to the right.'**
- 219 Emy Koopman **In een bar met de naam Troost**
- 223 Alex Deforce **re: Folies Bar**
- 225 Leen Verheyen **drie gesprekken aan een plein in een stad in lockdown**
- 229 Andy Kipple **Het ge_____sprek**
- 237 Koen Peeters **Een muts van otterbont, en een Borsalino**
- 243 Fiep van Bodegom **De stille optocht**
- 246 Hannah van Binsbergen **Hallo!**
- 250 Amarylis De Gryse en Daphné Dupont-Nivet **De optocht**
- 255 Dankwoord

Inleiding

Met een 'BOEM!' en een 'Paukeslag' viel Antwerpen in oktober 1914 ten prooi aan het krachtige geschut van het Duitse leger. De stad werd ingenomen en bleef vier jaar lang bezet. De straten waren plots leeg, overal hing de sfeer van dood en verderf, totdat de stad 'binnen de kring van haar moedeloosheid' toch weer begon te leven en de mensen durfden te dromen van een nieuw, misschien zelfs een totaal ander leven.

Paul van Ostaijen keek in **Bezette stad** (1921) terug op de meest bewogen jaren van zijn leven. Omdat hij het aan het eind van de Eerste Wereldoorlog wijzer had geacht in 'zelf-quarantaine' te gaan, deed hij dit in Berlijn. Van Ostaijen was een echte avant-gardist. Hij zag de oorlog als de noodzakelijke ondergang van de oude wereld en als uitgelezen kans om op de puinen van het verleden een totaal nieuw bestaan te bouwen. Al tijdens de oorlog had hij zich sterk gemaakt voor de radicale modernisering van Europa, te beginnen bij het Koninkrijk België. In Berlijn zette hij de zoektocht naar een nieuwe wereld voort.

Honderd jaar later werd **Bezette stad** op een onverwachte manier actueel. Het gebeurde allemaal geleidelijker en gelukkig veel minder gewelddadig dan in 1914, maar op 13 maart 2020 ging onze wereld een eerste maal op slot. Onze stad werd niet bezet, maar sluipenderwijs besmet. Een lockdown bleek onvermijdelijk. En voordat we het wisten, waren de straten net als in **Bezette stad** weer leeg, lag de dood op de loer, gierde de wind 'HOE-HOE' tussen de huizen en ervoeren we aan den lijve hoe kwetsbaar ons bestaan eigenlijk is.

Op de dag dat de lockdown afgekondigd werd, wisselden wij de eerste berichten uit. 'Maken we samen de podcastreeks **Besmette Stad?**' sms'te Willem, waarop Matthijs eerst alleen 'Haha' antwoordde. Luttele seconden later gevolgd door: 'Geen slecht idee overigens.'

Een podcastreeks bleek al snel niet de juiste vorm voor het idee dat zich in de dagen en weken daarna vormde. In zijn dichtbundel had Paul van Ostaijen immers de vrijheid gevonden om het

eerste multimediale kunstwerk uit onze literatuur te maken. Behalve met poëzie staat zijn boek vol met liedjes, film-technieken, reclameslogans, beelden, uitroepen, typografische composities en ga zo maar door. Als we op zoek wilden gaan naar een hedendaags artistiek antwoord op Van Ostaijens meesterwerk, konden we ons dus niet binden aan één kunstvorm of aan één medium. Het was zaak zo veel mogelijk kunstenaars de kans te geven om op de meest uiteenlopende manieren vorm te geven aan de crisis waarin we ons allemaal geworpen wisten.

Vlaams-Nederlands Huis deBuren en het Paul van Ostaijengenootschap sloegen de handen in elkaar, met Matthijs en Willem als curatoren. Sindsdien zagen we elkaar elke maandagochtend, 10 uur stipt, aan onze virtuele koffietafel, genaamd Zoom. Samen met het onvermoeibare Besmette Stad-team van deBuren, bestaande uit Nele Braux, Claire Gastmans, Marianne Hommersom en Aline Lapeire, zetten we een multidisciplinair project op dat met elke vergadering grotere vormen aannam. We konden er immers niet van uitgaan dat iedereen even vertrouwd was met **Bezette stad**. Daarmee was het 'Leesatelier Bezette stad' geboren, waarin Matthijs – live vanuit het geboortehuis van Paul van Ostaijen – een voor

een alle gedichten uit de bundel besprak. De kunstenaars en tal van meelezers waren erbij en er groeide al snel een grote verbondenheid tussen de deelnemers aan het Leesatelier, dat het midden hield tussen een leesclub en een stamkroeg. Iedereen bracht zijn of haar leeservaring mee en in de discussies die werden gevoerd, ontstonden niet zelden nieuwe inzichten over waar het in **Bezette stad** over gaat. De Leesateliers waren zo inspirerend dat ze Matthijs hebben aangezet tot het schrijven van **Boem Paukeslag. Op strooptocht door Paul van Ostaijens Bezette stad** (Pelckmans, 2021), dat tegelijkertijd met dit boek verschijnt.

Daarna was het woord aan de kunstenaars, of zoals het meer dan eens het geval was: aan de kunstenaarsduo's, want ook dat voorbeeld wilden we graag volgen. **Bezette stad** is het resultaat van een samenwerking tussen twee kunstenaars die elkaar als geen ander begrepen. Als Oscar Jaspers zich niet over de typografie had ontfermd, was **Bezette stad** nooit zo'n iconisch boek geworden. De samenwerking tussen de zoon van een Nederlandse loodgieter (Paul van Ostaijen koos pas op zijn achttiende voor de Belgische nationaliteit en behield de kleine 'v' in zijn achternaam) en de Vlaamse beeldhouwer Oscar

Jespers vormde het model voor de uiteenlopende Vlaams-Nederlandse samenwerkingen die in dit project zijn ontstaan.

De vraag die we de kunstenaars stelden, was met opzet open. Alles kon en alles mocht. Net als de wereld van honderd jaar geleden schreeuwt ook deze tijd immers om een totaal nieuwe vormgeving. **Bezette stad** was daarbij onze leidraad, maar het was nadrukkelijk niet de bedoeling dat **Besmette Stad** over Paul van Ostaijen zou gaan. Het project ging en gaat over ons. Over onze wereld. Over het virus dat ons met de neus op de feiten drukt. Over onze angsten. Maar ook, en misschien wel vooral, over onze dromen.

De resultaten mogen er zijn. De grote diversiteit onder de meer dan honderd deelnemers – tussen het geboortjaar van de oudste en de jongste deelnemende kunstenaar strekt zich meer dan een halve eeuw uit – heeft een enorm spectrum aan creatieve reacties op Van Ostaijen opgeleverd. De bijdragen vormen niet alleen een verslag van het leven tijdens de lockdown. Er is ook creatief in nagedacht over een wereld zoals we die ons na de pandemie voorstellen. Voor veel deelnemers bleek **Besmette Stad** bovendien een waardevolle aanleiding om te onderzoeken hoe zij hun kunste-

naarschap konden invullen in een periode waarin het even niet meer zo vanzelfsprekend was om de blik naar binnen te richten, of zelfs maar op een onderwerp dat zich aan de onmiddellijke actualiteit onttrok. Dat leverde verrassende werken op. Meer dan eens waagden de deelnemers zich buiten de strikte grenzen van hun discipline. Nog vaker werden de klassieke vormen aan de kant geschoven en werden nieuwe wegen gezocht. Geheel in de geest van Van Ostaijen vonden verschillende kunstwerken hun weg naar eigentijdse media als Facebook, TikTok, YouTube en Instagram, waar ze – met een onfortuinlijke hedendaagse zegswijze – viraal gingen.

Om deze enorme diversiteit een huis te kunnen geven, was er een speciale ruimte nodig. Samen met Vruchtvlees hebben we een fictieve stad gebouwd, die is vormgegeven door Dieter De Schutter en waarin al die verschillende tentakels van **Besmette Stad** een onderkomen hebben gevonden. De kunstwerken zijn daar behalve in hun oorspronkelijke gedaante ook allemaal beschikbaar in audiovorm. Naast de originele teksten van Van Ostaijen zijn alle Leesateliers er te vinden, zowel een ingekorte versie, in een montage van Marcia van der Zwan, als de volledige, onversneden sessies. Ga er ook zeker eens kijken naar de verfilming die Leo

van Maaren en Frank Herrebout maaken van de gedichtenreeks **Music-Hall** op een voordracht van Tom Van Bauwel. En naar alle werken die moeilijk op papier weer te geven zijn, zoals de liedjes (van een Eindhovense meezinger via Fries-Antwerpse hiphop tot negentigerjarendance), de composities, de videokunst, de podcasts, hoorspelen, bewegende woordkunst, interactieve grafiek, installatiekunst, animatie, dans, theater en circus.

Met zoveel verschillende kunstvormen bevat deze bloemlezing logischerwijs niet alles wat binnen **Besmette Stad** is gemaakt. Dit boek is een ruime selectie van de teksten, de tekeningen en schilderijen die in opdracht werden gemaakt, aangevuld met een aantal werken uit de uitlopers die het project tot dusver kende. Met haar verhaal kaapte Hester van Gent bijvoorbeeld de hoofdprijs in de categorie proza weg, in de competitie die we halverwege het project aan het beroemde **Music Hall 2** (juist: 'Boem Paukeslag') hebben gekoppeld. Tientallen kunstenaars namen deel aan onze prijsvraag. Op de website vindt u ook de winnaars in de categorieën muziek, poëzie en videokunst terug. Verder hebben we in deze bloemlezing nog enkele werken opgenomen die zijn voortgekomen uit **Eén-twee-marsj!**, het vervolproject waarin we in drie thema-

tische wandelingen met kunstenaars en een zeer select publiek op stap zijn gegaan door Van Ostaijens **Bezette stad**. Deze stadswandelingen kunt u binnenkort overigens ook zelf maken, via de ErfgoedApp.

En het einde is nog niet in zicht. Aan het begin van **Besmette Stad** hebben we ons weleens afgevraagd of dit schijnbaar eindeloos uitdijende project niet langer zou gaan duren dan de crisis. Helaas is het ondertussen duidelijk geworden dat we nog lang niet van het virus bevrijd zijn. Ook **Besmette Stad** zelf woekert voort. Het project heeft inmiddels vele tentakels gekregen, in vele talen ook. Sommige daarvan zijn spontaan ontstaan, waaronder een Japanse vertaling van het gedicht dat Lieke Marsman schreef. Daarnaast was de tekst van Sanneke van Hassel en Annelies Verbeke de aanleiding voor tientallen leerlingen uit de klassen 5MTW, 5WWI1 en 5EMT van VIO Tongeren-Borgloon om hun eigen ervaringen met de lockdown in expressieve verzen te vatten en daarna in een video op Facebook weer te geven. Andere kunstwerken zullen een plek krijgen in tentoonstellingen, voorstellingen, muziekbewerkingen en tal van andere verschijningsvormen die in het dubbele jubileumjaar 2021 in Nederland en Vlaanderen zullen opduiken. Dit jaar

markeert niet alleen het eeuwfeest van **Bezette stad**, maar ook de honderdvijfentwintigste geboortedag van Paul van Ostaijen.

Uiteraard zijn het niet alleen de Buren en het Paul van Ostaijengenootschap die aan deze kar trekken: tal van partners in Vlaanderen en Nederland sloten zich enthousiast bij onze kleine avant-gardistische beweging aan, om delen van het project te helpen verwezenlijken. Hen danken we hartelijk.

In ons optimisme dachten we in maart 2020 bovendien dat we aan het eind van het jaar de crisis zouden kunnen overzien en dat we er in **De aftocht**, zoals het laatste gedicht uit **Bezette stad** heet, de rekening van zouden kunnen opmaken. Niets is minder waar. Het laatste Leesatelier, waarin Dirk van Bastelaere, Geert Buelens en Maxim Februari zullen aanschuiven, is nog niet

gepland. Wanneer we met hen over de historische en blijvende effecten van de coronacrisis zullen kunnen filosoferen, blijft voorlopig een open vraag. Hoe zij de crisis in hun eigen literaire bijdragen zullen gaan verwerken, is voorlopig nog koffiedik kijken. Voor alles bestaat echter een model. Ook **Bezette stad** was bij verschijnen niet perfect. Er zat een blaadje met 'Storende Errata' bij, waarop bijvoorbeeld werd verklaard dat waar in het gedicht **Holle Haven** het jaar MCMIV werd genoemd het eigenlijk MCMXIV moest zijn. Dat is meer dan een handige aanvulling. Ook dit boek zal op termijn een aantal inlegvellen krijgen, 'Storende Errata' zo u wil, al vermoeden we dat ze meer dan welkom zullen zijn.

Matthijs de Ridder &
Willem Bongers-Dek

Bezette Stad

Ilja Leonard Pfeijffer

antwoordt op 'Opdracht aan Mijnheer Zoënzo'

En het gebeurde in die koortsachtige dagen,
waarin kortademige hypes als sprinkhaanplagen
door talkshows joegen, boeren blaffend naar de stad
oprukten, iedereen genoeg van alles had,
miskend, gegriefd geschreeuw ons luisteren ontnam
en ieder recht opeiste, dat het virus kwam.
Aanvankelijk werd elke dreiging weggehoond,
zoals in die tijd om het even wat beloond
moest worden met zelfingenomen ironie,
die afserveerde als bezopen hysterie
wat niet in opgepoetste spiegelbeelden paste.
Het kon niet zijn dat wat dan ook een mens verraste,
want iedereen wist alles a priori al.
Ook als dat niet zo was, dan was dat het geval
en was er sprake van een zonneklaar complot.
Ook ik verschanste mij voorshands in milde spot
en sloeg de groeiende paniek hoofdschuddend gade.
Het was een griepje, dacht ik. De gezondheidsschade
viel in het niet bij politiekere problemen
die minder zichtbaar waren en die in systemen
van laatkapitalistisch consumisme scholen.
Zo kon ik zelfs voldaan zijn met mijn onverholen
dedain voor deze ziekte. Maar het virus kwam.
En toen het alle ziekenhuizen overnam,
patiënten stikten op een stretcher naast de deur
bij een gebrek aan medici en alles, geur
van dood uit nieuwsberichten walmdde, virologen
verschenen met hun niet voldoende afgebogen
grafieken en exponentieel in aantal groeiden,
toen Facebook werd besmet en Twitter zich bemoeide
met prognostiek, besmettingsgraad en interventies,
de koorts uitbrak in talkshows en de consequenties
zich naar een middeleeuws scenario ontvouwdde,
toen was het echt. Na lange jaren vol vertrouwde
onwaarheid en meerduidigheid, waarin de feiten
slechts meningen geworden waren, flauwiteiten

oneindig door te scrollen bleven en cynisme
verplichte uitingsvorm was van een nihilisme
dat op met onzin volgeplempte leegte stoelde,
bestond er voor het eerst weer eens iets echt. Het voelde
vooreerst zowaar een beetje als een revelatie.
Iets wezenlijks kreeg zuurstof door een intubatie
van nieuw beleefde sterfelijkheid. Sinds lange tijd
was er weer iets wat ertoe deed. Genoegzaamheid
om gratis ongenoegen week voor een gevoel
van opwinding vanwege een hervonden doel,
dat onze afspraak was met de geschiedenis.
Ook onze generatie zou met het vernis
van offers en van lijden glanzen in annalen.
Het virus woekerde intussen met banale
doeltreffendheid. Soldaten werden ingezet
om lijken te verplaatsen. Voor een schaars vrij bed
in ziekenhuizen werd nu soms grof geld betaald.
Hoezeer er ook in allerijl werd opgeschaald,
we raakten de controle kwijt. Precies dat feit
was nieuw voor ons en onaanvaardbaar. Sinds de tijd
waarin we God op non-actief hadden gesteld
en uitgelachen, hem zijn schepping met geweld
uit handen rukten, zijn hiernamaals onbewoonbaar
verklaarden, hem gezag ontnamen en zijn kroon zwaar
op onze eigen slapen drukten, waanden wij
ons meesters van ons lot en onze maatschappij
werd ingericht om ieder toeval uit te bannen
en risico's met procedures te ontmanen.
En zelf beschikten wij nu over dood en leven.
Controle over alles werd ons heilig streven.
Het lijden werd iets ouderwets en het geluk
was op bestelling leverbaar. Dit meesterstuk
van management en ongenaakbaar zelfbestuur
was door een onbeduidend, minuscuul, obscuur
en lullig virus nu zijn relevantie kwijt.
En dat verklaart de razende voortvarendheid

waarmee wij reageerden. Om te laten weten wie hier de baas was, trachtten wij als een bezeten dictator heel het leven woest te decreteren. Teneinde de controle te recupereren probeerden wij te controleren wat we maar bedenken konden. En we zeiden tot elkaar dat wij dat deden om de zwakkeren te sparen en dat we samen levens aan het redden waren. Dat was wel zo, maar dat was niet waar het om ging. Het ging om de controle en de plotseling op losse schroeven staande wereldheerschappij van onze soort. Het ging om de grafieken. Wij verklaarden ons bereid om de economie, vermaak en toekomst op te offeren om die grafieken niet op eigen houtje te zien stijgen en hen uit alle macht weer in bedwang te krijgen. Zo sloten wij het luchtruim, wegen en het strand. Zo sloten wij cafés, de winkels en het land. Zo sloten wij onszelf in onze huizen op. Zo zetten wij ons opgevoerde leven stop en daalde stilte in de stad. En dat was dat. Daar zijn we nu beland. In de bezette stad is gisteren een hert gezien bij het station. Om zes uur zingt men aria's op het balkon voor alle overburen. Raar is dat de uren nu voor het eerst in onze levens uren duren. We luisteren naar kriecken van de dagenraad, naar voetstappen van de patrouilles in de straat en naar de avond die zo traag en moeizaam valt. We zijn tot onze schrik tot ons bestaan versmald en alles wat ons afleidde van dat bestaan – het filerijden, haast, vervulling, stress, een baan – om het voor ons een beetje dragelijk te maken, is een herinnering, een droom terwijl we waken, fata morgana die steeds verder weg belandt naarmate wij naar voren kruipen door het zand

van onze lange dagen. Niemand durft te vragen
hoelang het duren zal en niemand durft te klagen,
omdat het steeds meer is zoals het is. Het woord
'normaal', dat overboord kon, wordt opnieuw gehoord.
Zo wennen wij onwennig aan de habitat
die veilig voor ons zijn zal: de bezette stad.

Leesvoorbeeld

U zal veel worden vergeven

want

gij hebt veel films gezien

wij kennen van buiten

onze zak

FanTOMas

igomar met grote

trop long

HET STALEN GEVANG

macaronifilms { graven
princessen
apachen

en

de *prachtfilm* Chéri **B**i**B**.

fata/itas

”Dieppe o mon pays natal je t’ai quitté en forçat; vicomte je te revois”
ofwel

”je croyais m’être mis dans la peau d’un honnête homme; ME voilà dans celle
d’un assassin.”

God de Vader brengt het laatste bedrijf

OPDRACHT **aan Mevrouw Weetikveel**

Sanneke van Hassel en Annelies Verbeke

antwoorden op 'Opdracht aan Mijnheer Zoënzo'

U zal veel worden vergeven

want

gij hebt veel films gezien

Netflix gekeken

Spotify geluisterd

Plague Inc. gespeeld

nieuwssites bezocht

de natuur leert ons de natuur leert de natuur leert ons de natuur leert de natuur leert ons de natuur

Wat is dat Operatie Sophia? Oké, oké, wat wàs dat dan?

zee zee zee wrak drenkelingen

aardappelen gooien naar uitgestrekte hand zinkende hand

VIRUSVERSPREIDERS vleermuizen beestjes markten gastcellen mutaties genomen

Onze stad

Onze

Notre

Our

Hamaare

Unsere

Onze

Eigen

Onze

eigen haard is goud waard

sorry, corny, maar ik heb zoiets van fuck mijn ego

lockdownpartycriminelen

verdommen en vertikken

uw moraal the one plausible thing for us to do

#ikredlevens

呆在家裡

DĀI ZÀI JIÁLǐ (huisemoticon)

Wat zegt u? Dat versta ik niet hoor.

HELPKOMHIERKOMSNELHELPHAARHELPHAAR

Wij verstaan er niks van!

(Uit het gesprek hebben wij niet kunnen opmaken wat de nood was.)

laatste bedrijf (angstemoticon)

of

opmaat (emoticon met kusjes en hartjes)

te veel mensen te veel kinderen te veel skivakanties te veel varkens te veel kippen te veel eieren te veel levens te veel lockdown laars te veel bloemen te veel vluchten te veel boodschappen te veel stikstof te veel doden te veel ouderen te veel dor hout te veel

Heel dubbel, dit.
Heel tegenstrijdig.

KINDEREN, VERDEDIGT U MET VERVELING EN EENZAAMHEID!

weldra broertje zusje co-ouderschap

Kom op bezoek bij Barbapapa

BLIJF IN UW KOT

cultiver notre jardin il faut cultiver il faut
focus!

there's a fraction too much fiction

In mijn eigen stad? Niet op een bankje? Echt niet?

Statistiekers Curves Groepsimumumumumm

allemaal in een labo gemaakt

K L M B L A U W E L U C H T E N

'CORONA VIRUS SYMPTOMS DO NOT INCLUDE SHITTING YOURSELF'

(rij tranen-van-het-lachen-emoticons op hun kant)

BLIJF THUIS

We're in this together
we are the wooodooorld
we are the virus
#globalcitizens

en in al hun talen op een poster in onze straat klacht indienen dat is hier toch vlaams
nederlands dat is hier toch wij

#tousensemble

tousse

ensemble

RESTEZ CHEZ VOUS BLEIBT ZUHAUSE BLEIB ZUHAUSE FESTIVAL

Blijf gezond en tot een volgende keer!

KOOortsemoticons

UITBRAAK

leegte hol longen liggen lijf

te weinig mondkapjes te weinig veiligheidsbrillen te weinig onderzoek te weinig tijd te
weinig testen te weinig bedden te weinig verplegers te weinig betaald te weinig
voorraad te weinig kennis te weinig proefpersonen te weinig spaargeld te weinig
voorstellingsvermogen

Virtual Try on Service

Virtual Care

Virtual Showroom Software

Virtual Classroom

Virtual Coffee Break

Virtual Birthday Cake

Virtual Hug GIF

Virtual eukenhof

Virtual Leadedededededededershi

Virtual Zoo

